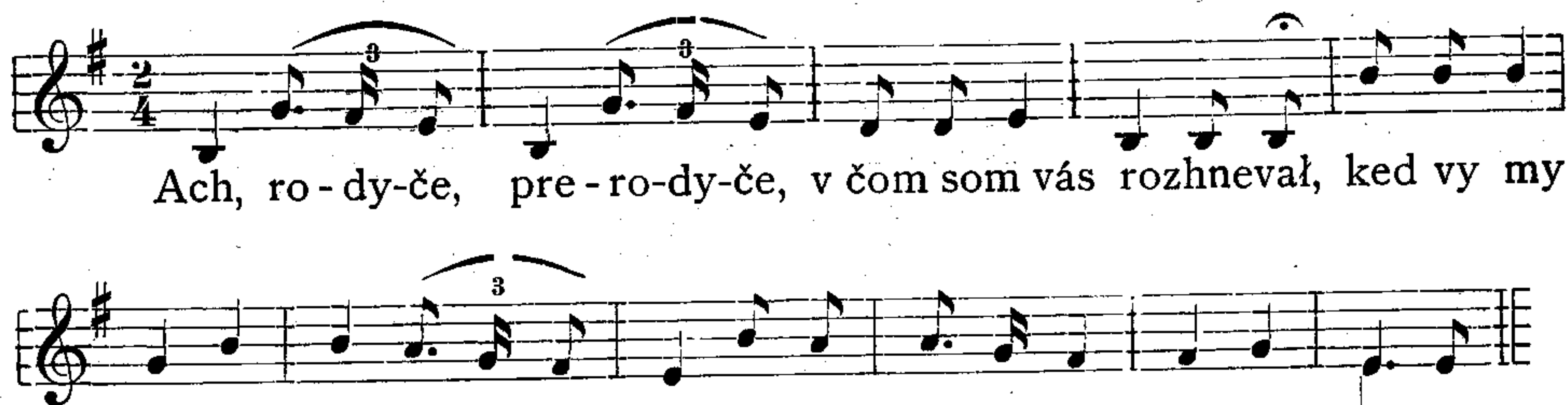

Z Uherské strany.

brány - te, ked vy my brány - te zát, čo som za-my - ťo-vaľ.

Ach rodyče, prerodyče,
v čom som vás rozhnevaľ,
[:ked vy my brányte:] zát
čo som zamyľovaľ.

Zamyľovaľ som si dzyévča
s čiernýma očima,
[:aľe my ho braný:] zát
šetka má rodzina.

Ach rodyče, prerodyče,
nebrante vy mne to,
trebas je chudobná,
aľe je šikovná,
ľen si já ju vezmu.

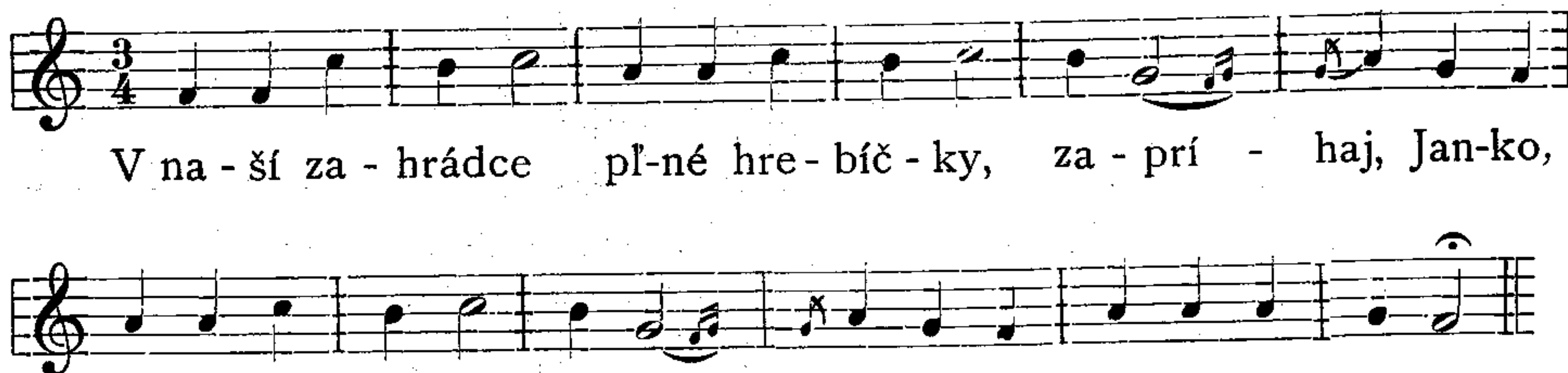
Dajte my ju vy vyučit
do škol mezi žáky,
[:já pôjdem na vojnu:]
zas mezi vojáky.

Dajte my ju vy vyučit
pekne v slabykánku,
[:a já zas sa budem:]
učit ekzecírku.

Ked já pôjdem, povandrujem,
na kraj sveta pôjdem,
[:až já z vojny prindem, :]
potom si ta vezmem.

Z Velké.

Bart. II. 158.

Živě.

V na - ší za - hrádce pl - né hre - bíč - ky, za - prí - haj, Jan - ko,

vrané ko - níčky, za - prí - haj, Janko, vrané ko - níčky.

V naší zahrádce
plné hřebíčky,
[:zapříhaj, Janko,
vrané koníčky.:]

Jak ich zapríhnem
ked sa ně matú;
[:podaj ně, miľa,
na ně opratu.:]

Jak ti ju podám
ked nevím, de je.
[:V síni za dverma
de slúnko hréje.:]